"நான் அவனிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன்" (18:1–19:16)

ஒவ்வொரு பாடலுமே அதற்குச் சொந்தமான தனிச்சிறந்த பாங்கினைப் பெற்றுள்ளது. சில கானங்கள் உங்கள் முகத்திற்குப் புன்னகையைக் கொண்டு வருகின்றன, மற்றும் பிற கானங்கள் உங்கள் கண்களில் கண்ணீரை வரவழைக்கின்றன. சில கானங்கள் உங்கள் வாழ்வின் மிகச் சிறந்த நாட்களை நினைவு படுத்துகின்றன, மற்றும் சில கானங்கள் இருதயம் புண்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றன. இது நாம் அறிந்ததாகவும் மற்றும் பாடல்களில் இருந்து நாம் எதிர்பார்ப்ப தாகவும் உள்ளது, ஆனால் இதை நாம் வேதாகமத்தின் வசனப் பகுதிகளில் இருந்தும் எதிர்பார்க்க வேண்டும். அவைகளும் கூட தங்களின் சொந்தமான, குறிப்பான பாங்குகளைக் கொண்டுள்ளன. இந்தப்பாடத்திற்கான நமது வேத வசனப் பகுதியானது, வேத வாக்கியங்களிலேயே மிகவும் வருத்தத்திற் குரிய, வேதனை நிறைந்த பகுதிகளில் ஒன்றாக உள்ளது.

பதினேழு அதிகாரங்களில் நாம் இயேசுவின் வாழ்வு மற்றும் ஊழியம் பற்றிய வரலாற்றை வாசித்துள்ளோம். இயேசு கூறியவற்றையும் செய்த வற்றையும் பதிவு செய்த யோவான், வாசகர்களின் இருதயங்களில் விசுவாசத்தை உண்டாக்கும் விதத்தில் அவரது வரலாற்றை ஒழுங்கு படுத்தியமைத்தார். 18ம் அதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில் இயேசு தமது வாழ்வின் இலக்கு மற்றும் நோக்கமாய் இருந்த சிலுவையை நோக்கித் தீர்மானமாய் முன் சென்றார். உணர்வுப்பூர்வமாக கடினமான இப்பகுதி யானது இயேசு சிலுவையில் அறையப்படு முன்பான வேளைகளில் நடைபெற்ற மூன்று விசாரணைகள் பற்றிக் கூறுகின்றது: இயேசுவிடம் விசாரணைகள், பேதுருவிடம் விசாரணை மற்றும் பிலாத்துவிடம் விசாரணை. இந்த விசாரணைகள் மூன்று முறுக்குக் கயிறு போலப் பின்னப்பட்டு, தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றியும் அவரில் கொள்ளும் விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றியுமான தேவனுடைய செய்தியை ஒன்று கூட்டி அடக்கியுள்ளன.

இயேசுவிடம் விசாரணை

இயேசு தம் சீஷர்களுடன் உணவு உண்ணவும் ஜெபிக்கவும் செலவிட்ட

மாலை வேளைக்குப் பிறகு, அவர்களை அவர் நகருக்குப் புறம்பே கெதரோன் என்னும் ஆற்றின் குறுக்கே வழி நடத்திச் சென்றார் (18:1),[1] மற்றும் அவர்களை அவர் தாமும் தமது சீஷர்களும் ஜெபிப்பதற்கென்று அடிக்கடி செல்லும் இடமான ஒரு தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். இயேசு தாம் கைது செய்யப்படுவதைத் தாமே ஒருங்கமைத்தார் என்பது தெளிவு. அவரது எதிரிகள் அவரை கூட்டம் சூழ்ந்து பாதுகாக்காத இரவில் கைது செய்வதன் மூலம் தாங்கள் அவரைச் சிக்க வைத்ததாக நினைத்தார் கள். உண்மையில், இயேசுவே யூதாஸுக்கும் படைவீரர்களுக்கும் தம்மைக் காண்பதற்கு சுலபமான அப்படிப்பட்டதொரு வேளையை அமைத்துத் தந்தார்.

தேடும் குழுவில், பிரதான ஆசாரியர்களிடம் கட்டளை பெற்ற படை வீரர்களும் பரிசேயர்களும் இருந்தனர். அவர்கள் தோட்டத்தை அடைந்த பொழுது, விளக்குகளையும், தீவட்டிகளையும் ஆயுதங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு சென்றனர். இயேசு அவர்களிடம், "யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?" (18:4) என்று கேட்டார், அதற்கு அவர்கள் "நசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறோம்" (18:5) என்று பதில் அளித்தார்கள். அவர், "நான் தான்" (18:5) என்று பதில் உரைத்த பொழுது, அவர்கள் பயத்தின் காரணமாகப் பின்னிட்டுத் தரையிலே விழுந்தார்கள். அவர்கள் யாரைத் தேடுகிறார்கள் என்று இயேசு மீண்டும் கேட்டார், அவர்கள் மீண்டும், "நசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறோம்" (18:7) என்று பதில் அளித்தார்கள். அவர்கள் தேடும் மனிதன் தாமே என்று இயேசு மீண்டும் ஒருமுறை அறிவித்தார். கடைசியில், அவர்கள் அவரைக் கைது செய்து, கட்டி, விசாரணைக்காக மறுபடியும் எருசலேமுக்குக் கொண்டு சென்றனர். அவருடைய நடக்கையானது கைது செய்யப்படுதலைத் தவிர்க்கும் மனிதருடைய நடக்கை போல் இருந்ததில்லை; அந்த இரவில் நடக்க வேண்டிய நிகழ்ச்சிகள் எவ்வளவு முக்கியமானவைகள் என்பதை அறிந்த மனிதரின் தைரியமான செயல்களாகவே அது இருந்தது.

பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பாவின் மாமனாரும், முன்பு பிரதான ஆசாரியராக இருந்தவருமான அன்னா என்பவரின் அரண்மனையே இயேசுவின் விசாரணைக்கான முதல் இடமாய் இருந்தது. இவரது அரண்மனைக்கு இயேசு முதலாவதாக அழைத்துச் சென்றனர் என்ற உண்மையானது, காய்பா பட்டத்தைக் கொண்டிருப்பினும், அன்னா உண்மையான அதிகாரத்தை இன்னமும் கொண்டிருந்தார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. அன்னாவின் அரண்மனையில் இயேசுவின் போதனைகள் பற்றியும், அவர் வசீகரித்திருந்த பின்பற்றாளர்கள் பற்றியும் அவரிடத்தில் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. அவர் தம்மிடம் இரகசியம் ஒன்றுமில்லையென்றும், தமது போதனையானது வெளியரங்கமான தாகவும், எல்லாரும் கேட்டு மதிப்பிடும்படியானதாகவும் இருந்தது என்று அவர்களிடம் கூறிய பொழுது, அதிகாரிகளில் ஒருவன், இயேசு அன்னாவிடம் "மரியாதைக் குறைவான" வகையில் நடந்து கொண்டார் என்று கூறி இயேசுவின் வாயில் அறைந்தான். அதைத் தொடர்ந்து அன்னா இயேசுவின் கைகள் இன்னும் கட்டப்பட்டிருந்த நிலையிலேயே அவரைக்

காய்பாவிடம் அனுப்பி வைத்தான்.

காய்பாவின் அரண்மனையிலிருந்து இயேசு, “the Praetorium” *(18:28)*[2] *என்று அழைக்கப்பட்ட ரோம ஆளுநரின் அலுவலக உறைவிடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அதைத் தொடர்ந்து நடந்தவைகள், இயேசுவின் வாழ்வைக் குறித்ததாய் இல்லாதிருந்தால், நகைச்சுவை யானதாகவே இருந்திருக்கும். யூதர்களைப் பொறுத்தமட்டில்* Praetorium *என்பது ஒரு புறஜாதியாரின் வீடாகக் கருதப்பட்டது. அதற்குள் நுழைவது என்பது யூதர் எவரும் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாததாக இருந்தது, மற்றும் பஸ்கா வேளையின் போது அவ்வாறு செய்தல் என்பது இரு மடங்கு எண்ண முடியாததாயிருந்தது!*[3] *இயேசுவைக் கொலை செய்ய வேண்டும் என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்த யூதர்களுடன் பேசுவதற்காக பிலாத்து தனது சொந்த வீட்டை விட்டு வெளியே வர வேண்டியதாயிற்று. அடுத்த சில மணி நேரங்களில், இயேசுவை விடுதலை செய்வதற்கான வழியை வீணாய்த் தேடிக் கொண்டிருந்த பிலாத்து நிகழ்ச்சிகளுக்கான கருத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக உள்ளே செல்வதும் வெளியே வருவதுமாய் இருந்தார்.*

முதலில் பிலாத்து யூதத்தலைவர்களிடத்தில், “இவனை நீங்களே கொண்டுபோய் உங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே நியாயந்தீருங்கள்” (18:31) என்று கூறினார். இருப்பினும், அவர்கள் இயேசுவை மரணத்திற்குட் படுத்த விரும்பினார்கள், அதைச் செய்வதற்கு ரோம ஆளுநர் மட்டுமே உரிமை பெற்றிருந்தார். பிலாத்து இயேசுவை உள்ளே கொண்டு வரச் செய்து, அவரைக் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கினார். அவர், “நீ யூதருடைய ராஜாவா?” (18:33) என்று கேட்டார். இயேசு அதற்கு நேரடியான பதில் கொடாத பொழுது, பிலாத்து, “நான் யூதனா?” (18:35) என்று வெடித்தார்.[4] *பிறகு இயேசு பின்வருமாறு பதில் அளித்தார்:*

> *என் இராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல, என் இராஜ்யம் இவ்வுலகத் திற்குரியதானால் நான் யூதரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படாதபடிக்கு என் ஊழியக்காரர் போராடியிருப்பார்களே; இப்படியிருக்க என் இராஜ்யம் இவ்விடத்திற்குரியதல்ல (18:36).*

இயேசுவிடம் நடந்த இந்தச் சலிப்பூட்டும் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குப் பிறகு, பிலாத்து “மறுபடியும் யூதர்களிடத்தில் வெளியே வந்தார்” (18:38) மற்றும் அவர் இயேசுவிடம் தாம் ஒரு குற்றமும் காணவில்லை என்பதாக யூதத்தலைவர்களிடத்தில் கூறினார். (தாம் அதைப் பற்றி எவ்வளவு சரியாகக் கூறினோம் என்று அவர் உணர்ந்தறியவில்லை!)

பிலாத்து தாம் இயேசுவை விசாரணை செய்தது அவரைத் தம்மிடத்தில் நியாயத்தீர்ப்புக்காகக் கொண்டு வந்த கூட்டத்தைத் திருப்திப்படுத்தும் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவ்வாறு நடக்கவில்லை. விடுவிப்பதற்கு “மேம்போக்கான” வழியைக் கொடுத்த பொழுது, அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த (யூதத்) தலைவர்கள் அதற்குப் பதிலாக ஒரு கொலைகாரனை விடுதலை செய்யும்படி கேட்டார்கள்,[5] *மற்றும் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையும்படி வற்புறுத்தினார்கள். இயேசுவின்*

மீது குற்றம் சாட்டியவர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் முயற்சியில் சலிப்புற்ற பிலாத்து அவரை (இயேசுவை) வாரினால் அடிப்பிக்கச் செய்து, தனது சேவகர்கள் அவரை அடிக்கவும் இகழவும் அனுமதித்தார். அப்பொழுது அவருக்கு (இரட்சகருக்கு) முள்முடி சூட்டப்பட்டு, சிவப்பான அங்கியொன்றும் அணிவிக்கப்பட்டது.

சிறுமைப்படுத்தும் அங்கியையும் கிரீடத்தையும் இயேசு அணிந்திருக்கையில், பிலாத்து அவரை வெளியே கொண்டு வந்து, யூதத் தலைவர்களிடம் காண்பித்தார். இது இயேசுவின் மீதான அவர்களின் வெறுப்பைத் திருப்திப்படுத்தும் என்று பிலாத்து நம்பியிருந்தால், அவர் கவலைக்குரிய வகையில் தவறு செய்திருந்தார் என்றாகிற்று. மீண்டும் அவர்கள், "சிலுவையில் அறையும், சிலுவையில் அறையும்" (19:6) என்று சத்தமிட்டார்கள். அவர்களே அதைச் செய்யும்படி பிலாத்து அவர்களுக்குக் கூறினார். இயேசு தம்மைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று உரிமைகோரியதாகப் பிலாத்துவிடம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இந்தத் தகவலானது, அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி பிலாத்து விரும்பக் காரணமாவதற்குப் பதிலாக இது ஆளுநரைப் பயமுறுத்தியது. யூதர்களின் தேவன்மேல் பிலாத்து நம்பிக்கை கொள்ளாதிருந்தாலும், அவர் எந்தக் கடவுளையும் அவருடைய மகனைக் கொல்லுவித்தல் மூலமாக கோபப்படுத்த விரும்பவில்லை.

இயேசுவை என்ன செய்வது என்ற இடர்ப்படுத்தும் பிரச்சனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள தீர்வு ஒன்றைக் காண முயற்சி செய்த பிலாத்து, அரைத் திரும்பவும் Praetoriumத்தின் உள்ளே கொண்டு சென்று, மீண்டும் ஒருமுறை அவரிடத்தில் கேள்விக் கேட்கத் தொடங்கினார். இந்த முறை அவரது கேள்விகளுக்கு இயேசு பதில் அளிக்க மறுத்த பொழுது, பிலாத்து "உன்னைச் சிலுவையில் அறைய எனக்கு அதிகாரமுண்டென்றும், உன்னை விடுதலை பண்ண எனக்கு அதிகாரமுண்டென்றும் உனக்குத் தெரியாதா?" (19:10) என்று (அநேகமாகச் சத்தமிட்டுக்) கூறினார். இயேசு, "பரத்திலிருந்து உமக்குக் கொடுக்கப்படாதிருந்தால், என்மேல் உமக்கு ஒரு அதிகாரமுமிராது; ஆனபடியினாலே என்னை உம்மிடத்தில் ஒப்புக் கொடுத்தவனுக்கு அதிக பாவமுண்டு" (19:11) என்று பதில் அளித்தார்.[6] இவ்வேளையில் பிலாத்து இயேசுவை விடுவிக்க ஒரு வழியைக் கண்டறிய இன்னும் கடினமாய் முயற்சி செய்தார்.

இயேசுவை விடுவிப்பதற்கான பிலாத்துவின் கடைசி முயற்சியையும் யூதத்தலைவர்கள் மறுத்த பொழுது, பிலாத்து இனியும் சகிக்கக் கூடாதவரானார். அலுவலக ரீதியான தீர்ப்புகள் தரப்படும் இடமான கபத்தா என்று அழைக்கப்பட்ட ஓரிடத்திற்கு அவர் இயேசுவைக் கொண்டு வரச் செய்தார். அங்கு அவர், "இதோ, உங்கள் இராஜா" (19:14) என்று கூறி அவரைச் சிலுவையில் அறைய ஒப்புக் கொடுத்தார். இயேசுவிடத்தில் விசாரணை முடிவுற்றது.

நியாயத்தின்படி பார்த்தால், அந்த இரவில் நடந்தவை யாவும் அவகீர்த்தியும் துன்பகரமுமானவைகளாய் இருந்தன. யோவானால் எடுத்துரைக்கப்பட்டபடி, இவ்விசாரணையானது இயேசு குற்றமறியாதவராயிருந்தார் என்பதை நிரூபித்தது! அதிகாரமும் அரசியலும் உண்மை

மற்றும் காரண அறிவு ஆகியவற்றை வெற்றி கொண்டன. ‘‘தவறான மக்களுக்கு’’ ஒரு பயமுறுத்தல் ஆகியிருந்தார் என்பதால் மட்டுமே குற்றமறியாத மனிதர் ஒருவர் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டார். இருப்பினும், அந்த இரவிலும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த காலையிலும் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து கிறிஸ்தவர்கள் மாறுபட்ட கண்ணோக்குக் கொண்டுள்ளனர். நாம் இதை ஒரு பயங்கரம் நிறைந்த துன்ப நிகழ்ச்சி என்பதாக இன்றி, பெருந்தன்மையான கொடை என்பதாகவே அடிப்படை யாகக் காண்கின்றோம். இயேசுவின் உயிர் அவரிடமிருந்து பறிக்கப்பட வில்லை, அது அவரால் சுயாதீனமாய்க் கொடுக்கப்பட்டது என்று யோவான் வலியுறுத்தினார்.

பேதுருவிடம் விசாரணை

பேதுருவிடம் நடந்த தனிப்பட்ட சொந்தமான ஆவிக்குரிய விசாரணையே அந்த இரவில் நடைபெற்ற இரண்டாம் விசாரணையாக இருந்தது. இவரது வரலாற்றை நாம், சீஷர்களின் பாதங்களை இயேசு கழுவிய வேளையிலிருந்து காணப் போகின்றோம். பேதுரு தம் இயல்புக்கு உண்மையான வகையில் முதலில் இயேசு தனது பாதங்களைக் கழுவி விடுவதைத் தடை செய்யக் கட்டுக்கடங்காத வகையில் செயல்பட்டார், பிறகு தனது உடல் முழுவதையும் கழுவி விடும்படி இயேசுவிடம் கேட்டுக் கொண்டார் (13:6-9). பிற்பாடு, இயேசு தம் சீஷர்கள் தம்மைப் பின் தொடர முடியாத இடத்திற்குத் தாம் செல்லப் போவதாகக் கூறிய பொழுது, பேதுரு தனது எஜமானரைத் தாம் பின்பற்றுவதை ஏதொன்றும் தடை செய்ய முடியாது என்று வலியுறுத்தினார். அவர், “ஆண்டவரே, நான் இப்பொழுது உமக்குப் பின்னே ஏன் வரக் கூடாது? உமக்காக என் ஜீவனையும் கொடுப்பேன்” (13:37) என்று கூறினார். பிறகு இயேசு, “எனக்காக உன் ஜீவனைக் கொடுப்பாயோ? சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே நீ என்னை மூன்று தரம் மறுதலிப்பாயென்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்” (13:38) என்று தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார். பேதுரு தாம் என்ன கூறுவது என்பதையும், அடுத்த சில மணி நேரங்களில் தாம் செய்ய விருந்தது என்ன என்பதையும் கற்பனை செய்ய முடியாதிருந்தார்.

அந்த இரவின் பிற்பகுதியில், தோட்டத்தில் பேதுரு, இயேசுவைக் கைது செய்ய வந்த வீரர்களுடன் போரிடத் தயாரானார் (18:10). அவர் ஒரு பட்டயத்தை எடுத்து, பிரதான ஆசாரியனின் சேவகனான மல்குஸ் என்ற மனிதரின் வலது காதற வெட்டினார். அந்தச் சேவகனின் தலையை வெட்டப் பேதுரு நோக்கம் கொண்டிருந்தாலும், அம்மனிதரின் வலது காதைத் தான் அவரால் வெட்ட முடிந்தது. அந்தப் போர் தொடங்கிய வேகத்திலேயே அது முடிவடைந்தது; இயேசு பேதுருவிடம் பட்டயத்தை உறையில் இடும்படிக் கூறினார். இவ்வரலாற்றின் இப்பகுதியில் பேதுரு சீஷர்களிலேயே மிகவும் தைரியமும் வீரமும் உடையவராகத் தோன்றினார்.

இயேசு பிரதான ஆசாரியரின் அரண்மனைக்குக் கொண்டு செல்லப் பட்ட பொழுது, பேதுருவின் தனிப்பட்ட சொந்தமான விசாரணை

வலுப்பெற்றது. பின்வரும் நிகழ்ச்சிகள் நடந்த பொழுது பேதுரு உண்மையில் அரண்மனை முற்றத்தினுள் இருந்தார் என்று யோவான் விளக்கினார் (18:15, 16). அப்பொழுது வாசல் காக்கிற வேலைக்காரி, பேதுரு உள் நுழைகையில் அவரிடம், ‘‘நீயும் அந்த மனுஷனுடைய சீஷரில் ஒருவனல்லவா?” (18:17) என்று கேட்டாள். அதற்கு அவர், “நான் அல்ல” என்று பதில் அளித்தார். சற்று நேரத்திற்கு முன்பு இயேசுவைக் கைது செய்ய அனுப்பப்பட்டிருந்த போர்வீரர் குழுவுடன் போரிடத் தயாராய் இருந்த மனிதர், இப்பொழுது ஒரே ஒரு அடிமைப் பெண்ணினால் பயம் அடைந்தார்!

இரவு குளிராயிருந்தது, எனவே அடிமைகளும் வீரர்களும் தங்களைச் சூடேற்றிக் கொள்ள கரிநெருப்புண்டாக்கினார்கள். நெருப்பைச் சுற்றி யிருந்த இம்மனிதர்களுடன் பேதுரு நின்று குளிர்காய்ந்து கொண்டிருந்த பொழுது, அவர்களில் ஒருவர் பேதுருவை நோக்கி, “நீயும் அவனுடைய சீஷரில் ஒருவனல்லவா?” (18:25) என்று கேட்டார். “நான் அல்ல” என்று கூறியதன் மூலம் பேதுரு இயேசுவுடன் தமக்கிருந்த தொடர்பை இரண்டாம் முறையாக மறுதலித்தார். பேதுரு தம் இரண்டாம் மறுதலிப் பின் கசப்பை இன்னும் விழுங்கிக் கொண்டிருக்கையில், இன்னொரு அடிமை பேசத் தொடங்கினார், இவர் தோட்டத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணால் கண்டவராகவும், பேதுருவால் காது வெட்டப்பட்ட மனிதருக்கு இனத்தாருமாய் இருந்தார். “நான் உன்னை அவனுடனே கூடத் தோட்டத் திலே காணவில்லையா?’’ (18:26) என்று அம்மனிதர் கேட்டார். “அப்பொழுது பேதுரு மறுபடியும் மறுதலித்தான்; உடனே சேவல் கூவியது” (18:27) என்று யோவான் பதிவு செய்துள்ளார். இயேசு விசாரிக்கப்பட்டுக் குற்றம் அறியாதவர் என்று கண்டறியப்பட்ட போது, பேதுரு விசாரிக்கப் பட்டு, ஒரு கோழை என்று கண்டறியப்பட்டார்.

சுவிசேஷங்கள் எப்பொழுதுமே மூன்று நிலைகளில் வாசிக்கப்பட வேண்டும். இயேசுவின் வாழ்வில் என்ன நடந்தது என்ற கேள்வி முதல் நிலையில் உள்ளது. சுவிசேஷ எழுத்தாளர் வரலாற்றை மறுபடி கூறுவதில் இருந்து ஆதி சபையார் கற்றுக் கொள்ளும்படி அவர் விரும்பியது என்ன என்ற விஷயம் இரண்டாம் நிலையில் உள்ளது. மூன்றாம் நிலையில், இந்த சுவிசேஷம் இன்றைய நாளில் நமக்கு அர்த்தப்படுத்துவது என்ன என்று நம்மை நாமே கேட்க வேண்டும்.

பேதுருவின் விசாரணை குறித்த “முதல் நிலை” வாசிப்பானது பேதுரு இயேசுவை மும்முறை மறுதலித்தார் என்று நமக்குக் கூறுகின்றது. “இரண்டாம் நிலை” வாசிப்பானது, தங்களுக்குக் கொடிய உபத்திரவத்தைக் கொண்டுவரும் என்றாலும் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை வெளியரங்கமாய்ச் செயல்விளக்கப் படுத்த வேண்டும் என்று இந்த சுவிசேஷத்தில் ஏற்கனவே பலமுறைகள்[7] எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கும் செய்தியை நமக்குக் கொண்டு வருகின்றது. நமது ‘‘மூன்றாம் நிலை’’ வாசிப்பானது, உலகம் நம்மைத் துன்புறுத்தி இகழ்ந்தாலும் இயேசுவில் நமது விசுவாசத்தை அறிக்கை செய்து நாம் தைரியமாய் நிலைத்திருக்க நம்மை அழைக்கின்றது.

எனது நல்ல நண்பர் ஒருவர் 1995ல் ஒரு ஊழிக்காரராக ஆப்பிரிக்காவுக்குச் சென்றார். அவர் கர்த்தர்மேல் அன்புகூர்ந்தவராய் மற்றவர்களுடன் சுவிசேஷத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் மாபெரும் உறுதிப்பாடு கொண்டு விளங்குகிறார். அயல்நாட்டின் ஊழியர் என்ற உண்மை நிலையில் அவர் வைராக்கியமுள்ள கிறிஸ்தவராய் நிலைத்து நிற்கிறார். அவருடைய தொடக்க கால ஊழிய அறிக்கைகள் ஒன்றில் அவர் ஆப்பிரிக்காவுக்குச் சென்ற தமது விமானப் பயணம் பற்றி எழுதினார்:

> … கடந்த வசந்த காலத்தில் உகாண்டா செல்லும் ஆகாய விமானத்தில் எனக்குப் பக்கத்து இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தவர் கூறிய சில விஷயங்கள் எனக்குள் நிழல் போல நிலைத்துள்ளது. இயேசுவைப் பற்றிப் பிரசங்கிப்பதற்காக நாங்கள் உகாண்டா செல்கிறோம் என்று நான் விளக்கப்படுத்திய பிறகு, அந்த ஐரோப்பிய மனிதர், "என்னைக் கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள், ஆனால் ஆப்பிரிக்காவில் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே தெய்வங்கள் இல்லையா?" என்று என்னிடம் கேட்டார். அதற்கு எவ்விதம் பதில் அளிப்பது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, எனவே நான் ஒன்றும் கூறவில்லை.

இயேசு கைது செய்யப்பட்ட இரவில் பேதுரு உணர்ந்ததைப் போலவே எனது நண்பரும் உணர்ந்தார் என்பதே அந்த அனுபவத்தைப் பற்றி அவரைக் கவலையுறச் செய்தது என்று நான் நினைக்கின்றேன். பயந்து போய் அமைதியாய் இருப்பது எது போலிருக்கும் என்று நானும் கூட அறிந்துள்ளேன். நமது உலகில் உள்ள சூழ்ச்சிக்கார சக்திகள், "நமது கர்த்தரை மறுதலித்தல்'' என்ற நினைக்க முடியாத செயலை நாம் செய்யக் காரணமாகின்றன என்ற எச்சரிக்கையையே பேதுருவின் விசாரணை பற்றிய யோவான் சுவிசேஷத்தின் வரலாறு நமக்குக் கூறுகின்றது!

பிலாத்துவிடம் விசாரணை

அந்த இரவைச் சாதாரணமாய்க் கவனிப்பவருக்கு, இயேசு ஒருவர் மட்டுமே விசாரணைக்கு உட்பட்டார் என்று தோன்றும். இருப்பினும், பேதுரு மற்றும் பிலாத்து ஆகிய இருவரும் கூட தங்கள் சொந்த வழிகளில் விசாரிக்கப்பட்டனர் என்று யோவான் சுவிசேஷம் காண்பிக்கின்றது. பேதுருவின் உறுதிப்பாடு சோதிக்கப்பட்டது, மற்றும் பிலாத்து எக்காலத்திலும் மாபெரும் கேள்வியாக இருக்கும் ஒன்றை எதிர்கொண்டார்: "இயேசுவைக் குறித்து நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?'' இயேசுவுடன் கூட இருந்த மூன்று வருட கால அளவில் அவருடைய சீஷர்கள் கையாண்டிருந்த எல்லாக் கேள்விகளையும், ஒரு சில மணி நேரத்திலேயே பிலாத்து எதிர்கொள்ள வேண்டியதாய் இருந்தது.

இயேசு பிலாத்துவின் முன்பாகக் கொண்டு வரப்பட்ட பொழுது, "இவனை நீங்களே கொண்டு போய், உங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நியாயந்தீருங்கள்" (18:31) என்பதே அந்த ஆளுநரின் முதல் குறிப்புரையாய் இருந்தது. யூதர்களைப் பற்றியோ அவர்களின் நிலையான வாக்குவாதங்கள்

பற்றியோ பிலாத்து சற்றும் கவலைப்படவில்லை. இருப்பினும் இயேசுவைப் பற்றிய பிரச்சனையானது தீராததாயிருந்தது, எனவே இந்த "யூதத்துவ வாக்குவாதத்திற்கு" அமைதி நிறைந்த தீர்வு ஒன்றைக் காண முயற்சி செய்வதில் பிலாத்து அடுத்த பல மணி நேரங்களைச் செலவிட்டார். இவ்வாறு செய்யும் பொழுது, அவர் இயேசுவைக் குறித்து என்ன செய்வது என்ற கேள்வியுடன் போராட வேண்டியதாயிற்று.

நாம் கண்டுள்ளபடி, பிலாத்துவின் முதல் பதில்செயலானது (18:31), அக்கறையின்மையாய் இருந்தது. அவர் இயேசுவைப் பற்றி எவ்வகையிலும் கவலைப்படவில்லை. இயேசு அங்கு இல்லாதொழிய வேண்டும் என்பதே அவருடைய (பிலாத்துவினுடைய) முன்னுரிமையாய் இருந்திருக்கும். இன்றைய நாளில் இயேசுவைக் குறித்து நாம் எதிர்கொள்பவற்றில் அக்கறையின்மை என்பது மிகவும் பொதுவான எண்ணப்போக்காக உள்ளது. பெரும்பாலான மக்கள் அவரைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் இருப்பதையே தேர்ந்து கொள்ளுகின்றனர். இருப்பினும், பிலாத்து இயேசுவைப் பற்றி ஒரு முடிவெடுப்பதைத் தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது, மற்றும் இன்றைய நாளில் நாமும் இதைத் தவிர்க்க முடியாது!

இயேசுவுக்குப் பிலாத்துவின் இரண்டாம் பதில்செயல் இகழ்ச்சி (or) வெறுத்து ஒதுக்குதல் என்பதாக இருந்தது. இயேசுவை ஆளுநர் முதலில் கேள்வி கேட்ட பொழுது, "நான் யூதனா? உன் ஜனங்களும், பிரதான ஆசாரியரும் உன்னை என்னிடத்தில் ஒப்புக் கொடுத்தார்கள், நீ என்ன செய்தாய்?" (18:35) என்று அவர் கேட்டார். பிலாத்துவைப் பொறுத்த மட்டில் இயேசு, கலகம் செய்யும் இன்னொரு யூதராயிருந்தார். இன்றைய நாட்களிலும் கூட பலர் இயேசுவை இதே விதமாகவே கருதுகின்றனர். அவர்கள் இயேசுவின் மீதும் அவருடைய போதனைகளின் மீதும் வெறுப்பை மட்டுமே காண்பிக்கின்றார்கள்.

இயேசுவுக்குப் பிலாத்துவின் அடுத்த பதில்செயல் தவிர்த்து ஒதுக்குதல் என்பதாக இருந்தது. முதல்முறையாக அவரைக் கேள்வி கேட்ட பிறகு, பிலாத்து அந்த நசரேயரைப் பற்றி முடிவெடுக்கும் வழியில் இருந்து ஒதுங்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள முயற்சி செய்தார். பஸ்கா பண்டிகையினிமித்தமாக இயேசுவை விடுதலை செய்யலாம் என்ற தீர்வை அவர் (பிலாத்து) முன்மொழிந்த பொழுது (18:38, 39), பிலாத்து இயேசுவைப் பற்றி ஒரு உறுதியான தீர்ப்புக் கூறுவதைத் தவிர்க்க மட்டுமே முயற்சி செய்தார். இன்றைய நாட்களில்கூட இயேசுவுக்கு இதே விதமான பதில்செயலை நீங்கள் கண்டிருக்கின்றீர்களா? மக்கள் இயேசுவைக் குறித்துத் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய சிலவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு தங்கள் பணி, பொழுது போக்கு, இசை அல்லது தங்கள் விருந்து ஆகியவற்றில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றனர்!

இயேசுவுக்குப் பிலாத்துவின் நான்காவது பதில்செயல் பயம் என்பதாக இருந்தது. இயேசு தம்மைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று உரிமைகோரிக் கொண்டதாகப் பிலாத்து கேள்விப்பட்ட பொழுது, பயம் அடைந்தார் (19:8). யூதர்கள் அனைவரின் வாழ்வு மற்றும் மரணம் ஆகியவற்றின் மீது பிலாத்து அதிகாரம் கொண்டவராயிருந்தாலும், தமக்கு முன்பு கட்டப்பட்டு

நின்ற இந்த கலிலேயரைக் குறித்து அவர் பயம் அடைந்தார்! நாட்டு எல்லைகளில் உள்நுழைகையில், "எச்சரிக்கை! துப்பாக்கிகளையோ அல்லது வேதாகமங்களையோ கொண்டு செல்லக் கூடாது!" என்ற அறிவிப்புப் பலகைகளைக் கடந்து சென்றுள்ள ஊழியர்கள் பலரை நான் அறிந்துள் ளேன். இன்றைய நாட்களில் மிகவும் வல்லமையுள்ள அரசுகள் கூட இயேசு கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தினுடைய வல்லமையின் முன்பாக நடுங்குகின்றன, அவைகள் யுத்தத்தின் ஆயுதங்களைக் கண்டு நடுங்குவதைவிட அதிகமாகவே இதற்கு அஞ்சி நடுங்குகின்றன.

கடைசியாக பிலாத்து இயேசுவுக்கு, யூதத்தலைவர்களின் வலியுறுத்தம் என்ற குழிக்குள் சறுக்கி விழுந்ததின் மூலம் பதில்செயல் செய்தார். இயேசு குற்றம் இல்லாதவர் என்பதைப் பிலாத்து அறிந்திருந்தார், ஆனால் நியாயமானதற்காக எழுந்து நிற்கக் கூடிய தைரியம் அவருக்கு இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, அவர் தப்பிக்கச் சுலபமான வழியைத் தேர்ந்து கொண்டு, இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைய அனுமதித்தார். இவ்வகையில் பேதுரு மற்றும் பிலாத்து ஆகியோரின் வரலாறுகள் ஒன்றுபோல் உள்ளன.

இயேசுவைக் குறித்து முடிவு ஒன்றெடுப்பதை எவரொருவரும் தவிர்க்க முடியாது என்பதைப் பிலாத்துவின் வரலாறு விவரிக்கின்றது. நாம் அவரைக் கண்டுகொள்ளாதிருக்க முயற்சி செய்ய முடியும், ஆனால் அவர் கண்டுகொள்ளப்படாதவராக இருக்க மாட்டார். ஏதோ ஒரு வேளையில் நாம் அவருக்கு ''ஆம்'' அல்லது ''இல்லை'' என்று பதில்கூறும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுவோம். நாம் யாவரும் அவரை விட்டுத் திரும்பும்படி யாகவோ அல்லது குறைந்தபட்சம் அவரிடத்திலிருந்து விலகியிருக்கும்படி யாகவோ நிர்ப்பந்தத்தை எதிர்கொள்ளுவோம், மற்றும் இன்னும் நாம் யாவரும் இயேசுவைக் குறித்து என்ன செய்வது என்று முடிவெடுக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம்.

முடிவுரை

நாம் கவனித்துள்ள மூன்று விசாரணைகளும் சுவிசேஷத்தையும் அதற்கு நமது பதில்செயலையும் விவரிக்கின்றன. இயேசு விசாரிக்கப்பட்டுக் குற்றம் இல்லாதவராய்க் காணப்பட்டார். நீங்களும் நானும் பேதுரு மற்றும் பிலாத்து ஆகியோரைப் போல இப்பொழுது விசாரணையில் இருக்கின் றோம். ''நமக்காக மரித்த ஒருவருக்காக நாம் நிலைத்து நிற்போமா?'' என்பதே நமக்கு முன்பாக இருக்கும் கேள்வியாக உள்ளது. நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும் பொழுது, "நான் நசரேயனாகிய இயேசுவின் சீஷன்" என்று கூற நாம் போதிய பலம் உள்ளவர்களாய் இருப்போமா? அவரைக் குறித்து ஒரு முடிவு செய்தலை நாம் தவிர்க்க முடியாது. இயேசுவைக் குறித்து நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?

குறிப்புகள்

[1]பலத்த மழையின் போது, கெதரோன் ஆறானது எருசலேமின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள சமவெளி நிலங்களில் பொங்கிப் பெருகி, நகர மதில்களை ஒலிவ மலையில் இருந்து பிரிக்கும். ஒலிவ மலையின் மீதுதான் இவ்வசனங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்ற கெத்செமனே தோட்டம் இருந்தது (மத். 26:36). [2]ரோமாபுரிக் கலாச்சாரத்தை அதிகம் கொண்டிருந்த செசரியாவின் துறைமுகப் பட்டணத்தில் ரோம ஆளுநர் தனிப்பட்ட வகையில் வாழ்ந்தார். இருப்பினும், பஸ்கா பண்டிகையின் விசேஷித்த தனிச்சிறப்பின் காரணமாகவும், அப்படிப்பட்ட வேளையில் ரோமாபுரிக்கு எதிராக யூதர்கள் எப்பொழுதும் கலகம் செய்யும் இடர்ப்பாட்டின் காரணமாகவும், ஆளுநர் தம் அரசியல் மற்றும் படை சார்ந்த பிரசன்னத்தை அவ்வேளையின் போது எருசலேமில் ஏற்படுத்தினார். (பஸ்காப் பண்டிகை என்பது இன்னொரு அடக்கு முறையாளராயிருந்த எகிப்திடமிருந்து யூதர்கள் தப்பி வந்ததை நினைவுகூரும்படியாகவே தொடங்கியதல்லவா!) [3]அப். 10:28; 11:3, 12 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும். [4]யூதர்களைச் சிறுமைப்படுத்தி வாய்ப்புக் கிடைத்த பொழுதெல்லாம் அவர்களைக் குற்றப்படுத்தினார் என்பதாகப் பிலாத்துவை ஒரு கொடுமைக்கார ரோம ஆளுநராய்க் கண்ணோக்கிய பழங்கால வரலாற்றாளர்கள் பெரும்பாலானோரைக் காட்டிலும் வேத வசனங்கள் பிலாத்துவைப் பெருந்தன்மையுடனே நடத்துகின்றன. பிலாத்து இஸ்ரவேலை ஆண்ட பத்தாண்டு காலத்தின் போது, தேவாலயப் பொக்கிஷத்திலிருந்து களவு செய்தல், நகருக்குள் குற்ற உணர்வூட்டும் ரோமானிய "விக்கிரகங்களைக்" கொண்டு வந்ததின் மூலம் ஒரு கலகத்தைத் தொடங்குதல், ஆராதிக்க வந்த கலிலேயக் குழுவினர்களைக் கொன்று (லூக். 13:1) போடுதல் மற்றும் கெரீசிம் மலையின் மீது சமாரியர்கள் பெருந்திரளாய்க் கூடியிருந்த போது அவர்களைக் கொன்று போடுதல் போன்றவற்றைச் செய்திருந்தார். "நான் யூதனா?" என்று இயேசுவிடம் பிலாத்து கேட்ட பொழுது, அவர் (பிலாத்து) இடக்கமானவராயிருந்தார், ஏனெனில் பிலாத்து யூதர்களின் மீது தான் கொண்டிருந்த வெறுப்பை மறைக்க முயற்சி செய்யாதிருந்தார். [5]சமீபத்தில் நடந்திருந்த அரசியல் கலவரம் ஒன்றில் பரபாஸ் கொலை செய்திருந்தான் (லூக். 23:19; அப். 3:14). [6]இயேசு தமது சுயசித்தத்தின்படியே தம் ஜீவனைக் கையளித்தார் என்ற பாடக் கருத்தானது இதற்கு முன்பு, இயேசு நல்ல மேய்ப்பன் என்ற வகையிலான உறவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (10:17, 18). [7]நிக்கொதேமு (யோவான் 3) மற்றும் பார்வையற்றுப் பிறந்த மனிதர் (யோவான் 9) ஆகியோரின் வரலாறுகள் இந்த ஆய்வுக் கருத்துக்கான முந்திய இரு எடுத்துக் காட்டுகளாக உள்ளன.